

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010378
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2319010378.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného P. A., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného P. A. proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 24. júla 2019, č. k. 31T/36/2019-412, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 15. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. A. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 24. júla 2019, č. k. 31T/36/2019-412, uznal obžalovaného P. A. (ďalej len obžalovaný) za vinného pre skutky právne kvalifikované v bodoch 1/ až 3/ ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2/ aj podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, v bode 4/ ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 5/ ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, ktoré mal spáchať na tom skutkom základe, že

v bode 1/

dňa 07.08.2018 v čase okolo 20:00 hod. v meste Sereď na Cukrovárskej ulici 742/28 spoločne s S. A. (stíhaným v samostatnom konaní) prišiel do obchodného domu Kaufland, kde si obvinený postupne vzal a následne vložil do nákupného košíka 6 ks kávy Nescafé o hmotnosti 100 g, 3 ks kávy Davidoff o hmotnosti 250 g, 3 ks kávy Segafredo C1 o hmotnosti 250 g, 2 ks kávy Tchibo Miláno o hmotnosti 250 g, 2 ks kávy JM Caffé Crema o hmotnosti 125 g, 1 ks čaju Lipton E. Grey o hmotnosti 150 g, 5 ks čaju Lipton EG Orange o hmotnosti 35 g, potom S. A. vzal nákupný košík s vyššie uvedeným tovarom medzi iné regály, kde tovar vložil do ruksaku, ktorý mal so sebou, a s takto ukrytým tovarom spoločne s obvineným vyšli bez zaplatenia z predajne, čím spôsobili poškodenú spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s., škodu vo výške 101,90 €, pričom obvinený bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Sereď, evid. č. bloku 12080340, dňa 03.08.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodnutím Landesgericht (krajinský súd) Korneuburg sp. zn. 512 HV 124/2016f zo dňa 17.01.2017, právoplatný toho dňa, odsúdený za trestný čin krádeže,

v bode 2/

dňa 29.08.2018 v čase od 18:00 hod. do 18:20 hod. v meste Sereď na parkovisku miestneho cintorína na Kasárenskej ulici odcudzil z tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Roomster, sivej farby, s EČV:GA-145EN, mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S7 Edge, a to tak, že kladivom na rozbíjanie bezpečnostných skiel rozbil okno na vodičových dverách, následne načiahol ruku do vozidla, z ktorého potom vzal mobilný telefón, ktorý neskôr predal neznámej osobe za 20 €, čím poškodenej B. F. spôsobil

odcudzením telefónu škodu vo výške 250 € a rozbitím okna na vozidle škodu vo výške 80 €, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Sereď, evid. č. bloku 12080340, dňa 03.08.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodnutím Landesgericht (krajinský súd) Korneuburg sp. zn. 512 HV 124/2016f zo dňa 17.01.2017, právoplatný toho dňa, odsúdený za trestný čin krádeže,

v bode 3/

dňa 05.09.2018 v čase okolo 16:00 hod. v meste Sereď na Ulici Námestie Slobody č. 4333/50 z obchodného domu Lidl zobral 27 ks balíkov pistácií tak, že si ich vložil do ruksaku čiernej farby, ktorý mal prevesený cez plece, a s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez toho, aby za tovar zaplatil, načo bol zastavený a kontrolovaný pracovníkom SBS služby, ktorému však utiekol, čím poškodenej spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s. spôsobil škodu v celkovej výške 67,23 €, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Sereď, evid. č. bloku 12080340, dňa 03.08.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodnutím Landesgericht (krajinský súd) Korneuburg sp. zn. 512 HV 124/2016f zo dňa 17.01.2017, právoplatný toho dňa, odsúdený za trestný čin krádeže,

v bode 4/

dňa 04.11.2018 v čase okolo 19:40 hod. v meste Sereď na Cukrovárskej ulici 742/28 z obchodného domu Kaufland vzal 16 ks balíkov pistácií o hmotnosti 250 g v hodnote 4,39 € za kus a 1 balík Slovakia chrumiek o hmotnosti 50 g v hodnote 0,39 €, ktorý tovar si vložil pod bundu, ktorú mal na sebe oblečenú, a s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez toho, aby za tovar zaplatil, načo bol zastavený a kontrolovaný pracovníkom SBS služby, čím poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., spôsobil škodu vo výške 70,63 €, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Sereď, evid. č. bloku 12080340, dňa 03.08.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodnutím Landesgericht (krajinský súd) Korneuburg sp. zn. 512 HV 124/2016f zo dňa 17.01.2017, právoplatný toho dňa, odsúdený za trestný čin krádeže,

v bode 5/

od presne nezisteného času do 15:00 hod. dňa 07.11.2018 v mestách Sereď, Galanta a Leopoldov mal u seba bez oprávnenia v pravom zadnom vrecku nohavíc plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalickej látky s hmotnosťou 260 mg, obsahujúcim metamfetamín s priemernou koncentráciou 25,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 2 obvyklým jednorazovým dávkam drogy, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 18 mesiacov a taktiež ho zaviazal k náhrade škody poškodeným.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si obžalovaný ponechal lehotu a prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Podaním doručeným okresnému súdu 5. augusta 2019 podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Róberta Bánosa voči citovanému rozsudku odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o vine pod bodom 5/ rozsudku a voči celému výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania proti výroku o vine pod bodom 5/ obžalovaný namietal, že zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významným pre rozhodnutie. Podľa názoru obžalovaného mu nebolo jednoznačne preukázané spáchanie skutku. Z vykonaného dokazovania sú zrejmé rozpory vo výpovediach príslušníkov OO PZ Galanta a Sereď a príslušníkov ÚVV a ÚVTOS Leopoldov ohľadom držby a nájdenia omamnej látky. Z tohto dôvodu obžalovaný v konaní pred súdom navrhol opätovne k týmto okolnostiam vypočuť svedkov a vykonať ich vzájomné konfrontácie, ktorému návrhu súd nevyhovel. Pokiaľ ide o skutkový stav, obžalovaný zdôraznil, že svedkovia - policajti, ktorí ho pred umiestnením do CPZ prehládali 4.11.2018 žiadnu omamnú ani inú látku u neho nenašli. Túto u neho našli pri osobnej prehliadke až 7.11.2018 pracovníci ÚVV a ÚVTOS Leopoldov. Obžalovaný uviedol, že počas uvedených dní bol stále v CPZ, kde mu bolo poskytnuté náhradné oblečenie, pričom jeho vlastné oblečenie ostalo na polícii na chodbe na stoličke a vešiaku. Obžalovaný je toho názoru, že spornú omamnú látku mu do jeho oblečenia vtedy vložila neznáma osoba. Táto okolnosť nebola v konaní jednoznačne ustálená. Chybou podľa neho bolo, že Kriminialisticko-expertízny ústav PZ v Bratislave

skúmal len obsah zaisteného plastového vrecka s tlakovým uzáverom bez toho, aby boli skúmané odtlačky prstov resp. DNA na tomto vrecku. V spise je síce záznam o tom, že predmetné plastové vrecko bolo odstúpené po prvej expertíze na oddelenie biológie a genetickej analýzy aj ku skúmaniu DNA, no v celom trestnom spise nie je záznam o tom, aký bol výsledok tohto skúmania, ani ako bolo s predmetným vreckom naložené. Obžalovaný navrhol v tomto smere dokazovanie doplniť, čo okresný súd opäť odmietol. Podľa obžalovaného okresný súd pochybil, keď rozhodnutie o jeho vine oprel výhradne o jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej sa k držbe tejto omamnej látky priznal, lebo on už v priebehu konania poukazoval na to, že k priznaniu došlo len z dôvodu nátlaku danej situácie, jeho zlého psychického rozpoloženia a rád vtedajšieho obhajcu, že priznanie bude pre neho priaznivejšie. Rozhodnutie o vine nemožno oprieť o dôkaz, o ktorom sú pochybnosti a súd nevzal do úvahy skutočnosti svedčiacie v jeho prospech. Podľa obžalovaného vykonané dôkazy nepreukazujú jeho vinu, ale existujú dôvodné pochybnosti o tom, že skutok spáchal, preto mal súd postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného (in dubio pro reo) a v tomto bode ho spod obžaloby oslobodiť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný namietal, že mu okresný súd nepriznal žiadne poľahčujúce okolnosti v situácii, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1/ až 4/ výroku. Správne mu mali byť priznané za tieto skutky dve poľahčujúce okolnosti, konkrétne podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Okresný súd podľa obžalovaného pochybil aj vtedy, keď mu priznal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený, lebo táto okolnosť je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Je v rozpore s ust. § 38 odsek 1 Trestného zákona a v jeho neprospech, ak mu súd dva krát pričítal tú istú okolnosť. V dôsledku týchto pochybení potom okresný súd v konečnom dôsledku u neho nesprávne ustálil prevažujúci pomer príťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, hoci správne mal zistiť prevalu poľahčujúcich okolností a trest ukladať podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe od 6 mesiacov do 26 mesiacov. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov je preto nielen neprímerane prísny, ale je aj uložený mimo trestnej sadzby a teda je nezákonný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 5/ a vo výroku o treste zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Spisový materiál bol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o odvolaní 9. septembra 2019.

Krajský súd na prejednanie odvolania obžalovaného nariadil termín verejného zasadnutia na 15. októbra 2019. Verejné zasadnutie vykonal v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Na verejnom zasadnutí obžalovaný opätovne žiadal doplniť dokazovanie znaleckým posudkom na odtlačky prstov a DNA a vypočuť policajtov a príslušníkov ZVJS, ktorí vykonávali jeho prehliadku, ktoré návrhy krajský súd odmietol ako nadbytočné. V konečnom návrhu sa obžalovaný a jeho obhajca pridrižovali písomného odvolania. Prokurátor v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o bod 5/ výroku o vine rozsudku, okresný súd dôvodil tým, že vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Uviedol, že plastové vrecko sa nachádzalo vo vrecku nohavíc obžalovaného, pričom pri jeho osobnej prehliadke pri zadržaní dňa 4.11.2018 nebolo príslušníkmi nájdené, čo im ani nemožno vyčítať vzhľadom na jeho malú veľkosť a fakt, že táto osobná prehliadka má byť zameraná na zistenie zbrane alebo obdobnej veci (§ 99 odsek 4 Trestného poriadku), pričom nemali podozrenie na to,

že by obžalovaný mal mať pri sebe drogy. Následne mu bolo pri prijatí do CPZ šatstvo odobraté a poskytnuté erárne a jeho vlastné mu bolo vrátené na prezlečenie pred odvezením do ÚVV. Toto vrečko bolo potom nájdené až pri prehliadke pri prijatí do väzby. K prechovávaní tejto drogy sa obžalovaný priznal pri svojom výsluchu dňa 15.11.2018, teda 11 dní po obmedzení jeho osobnej slobody, kedy už nemohol byť pod vplyvom drog, priznal sa za prítomnosti svojho obhajcu. Obžalovaný navyše podľa viacerých vlastných vyjadrení užíva drogy. Vo svetle týchto poznatkov podľa okresného súdu nevyznievajú pravdivo tvrdenia obžalovaného z hlavného pojednávania, že o tomto vrecku nevedel alebo že nepodpísal zápisnicu o výsluchu, vzhľadom na prítomnosť obhajcu pri tomto výsluchu. Okrem toho súdu uniká motív, prečo by nejaká osoba, pravdepodobne príslušník PZ, mala riskovať svoju prácu a dopustiť sa trestného činu, aby obžalovanému podstrčila malé množstvo drogy, keď mu už bolo v tom čase vznesené obvinenie pre prísnejšie trestný prečin krádeže. Skutočnosť, že na rukách obžalovaného nebola zistená prítomnosť drog sa dá vysvetliť značným časovým odstupom od poslednej manipulácie, ktorá mohla byť najneskôr 4.11.2018.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný poprel spáchanie skutku pod bodom 5/ výroku rozsudku, preto okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, za účelom odstránenia rozporov prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania z 15.1.2019, oboznámil čítaním zápisnicu o vydaní veci s fotodokumentáciou, zápisnicu o prehliadke tela a vypočul znalkyňu Ing. Máriu Funkovú k vypracovanému znaleckému posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/4453. Okresný súd odmietol vykonať dôkazy - výsluchy a konfrontácie svedkov T. W., E. Y., U. D., Q. G. a P. U. ako nadbytočné podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, jeho návrhom na doplnenie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Je potrebné doplniť, že v situácii, kedy obžalovaný 7.11.2018 dobrovoľne vydal 1 ks vrecka s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky so slovami, že sa jedná o „MSM“, teda výživový doplnok pre kulturistov, o čom svedčí zápisnica, ktorú dobrovoľne podpísal, následne zo znaleckého posudku Kriministicko-expertízneho ústavu PZ v Bratislave zo 7.12.2018 číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14453 vyplynulo, že ide o metamfetamín (pervitín) s prímiesou „MSM“ (metylsulfonylmetán) a obžalovaný sa následne pri výsluchu v prípravnom konaní 15.1.2019 (okresný súd nesprávne uvádza, že ide o výpoveď z 15.11.2018) k zaistenej droge priznal so slovami, že si pervitín zakúpil 4.11.2018 niekedy poobede v Sereďi na jednej ulici, od neznámej osoby, že bol určený pre neho, lebo je príležitostným užívateľom tejto drogy, takéto priznanie realizoval za prítomnosti obhajcu JUDr. Jána Boška Boškoviča, potom ani krajský súd nepovažoval za potrebné vykonávať v tomto smere žiadne ďalšie dôkazy, preto ich odmietol.

Platí totiž, že proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd dôvodil, že mohol uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za spáchanie troch prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný na 6 mesiacov až 3 roky. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich

okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu z rozdielu dolnej a hornej hranice na 1 rok a 4 mesiace. Čo sa týka druhu trestu, okresný súd vzhľadom na doterajšiu trestnú minulosť obžalovaného, jeho postoj k predmetnej trestnej veci v bode 5/ obžaloby, ako aj jeho podania osočujúce súd bezdôvodne zo zaujatosti, zjavne s úmyslom spôsobiť obštrukcie, mal za to, že uložením alternatívneho či podmieneného trestu nedôjde k naplneniu účelu trestu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri určení výmery trestu považoval súd trest v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov za primeraný, pričom vzal do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj po oznámení vznesenia obvinenia, zjavne sa jedná o habituálneho kriminálnika, ktorého už nejaká protiprávnosť jeho skutkov nezaujímá, bez snahy o vlastnú nápravu a pri 16-tom odsúdení je už namieste aj pre budúcnosť akcentovať ochranu spoločnosti pred páchatelom jeho izoláciou, namiesto výchovy zhovievavosťou, ktorá bola zjavne bezúspešná.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie aj ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Správne tiež ustálil, že u obžalovaného nie sú prítomné žiadne poľahčujúce okolnosti, no sú dané hneď dve priťažujúce okolnosti, konkrétne podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (že spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený). Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností potom správne okresný súd ukladal úhrnný trest v trestnej sadze upravenej podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona (t. j. pri zvýšenej dolnej hranici o jednu tretinu), konkrétne v rozpätí od 16 mesiacov do 3 troch rokov. Okresným súdom vymeraný nepodmienečný trest odňatia slobody dvadsaťosem mesiacov je nielen uložený v zákonnej trestnej sadzbe, ale je aj trestom primeraným a spravodlivým. Podľa názoru krajského súdu takto uložený trest obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) tak, ako ich predpokladá ust. § 34 Trestného zákona. V neposlednom rade takýto trest odzrkadľuje i mieru narušenia obžalovaného, ktorého od páchania trestnej činnosti neodrádzajú ani opakované pobyty za mrežami.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že mu za trestné činy, ku ktorým realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, mal okresný súd priznať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, táto nie je dôvodná. Tu platí, že pokiaľ je obžalovaný rozsudkom uznaný za vinného z viacerých zbiehajúcich sa trestných činov, tak na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona je potrebné, aby sa priznal a oľutoval všetky trestné činy, z ktorých bol uznaný za vinného, nielen niektoré z nich. Je tomu tak z dôvodu, že sa mu za celú zbiehajúcu trestnú činnosť ukladá jeden úhrnný (event. súhrnný) trest. V opačnom prípade, ktorý nastal aj v posudzovanej trestnej veci, nie je možné obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť priznať. Rovnako to platí aj pre poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona.

Rovnako nedôvodná je odvolacia námietka obžalovaného, že mu nebolo možné v zmysle ust. § 38 odsek 1 Trestného zákona pričítať okolnosť, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený ako priťažujúcu, lebo táto okolnosť je kvalifikačným znakom skutkovej podstaty krádeže podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona účinného do 31.7.2019. Odsúdený má ale v registri trestov okrem odsúdenia Krajským súdom Korneuburg sp. zn. 512HV 142/2016f zo 17.1.2017 (ktoré tvorilo zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty a na ktoré z tohto dôvodu skutočne nebolo možné prihliadať ako na okolnosť priťažujúcu) celý rad ďalších odsúdení (dosiaľ nezahľadených), na ktoré bolo nielen možné, ale aj potrebné vzhľadom na ich povahu prihliadať, keďže išlo väčšinou o odsúdenia za rovnakú - majetkovú - trestnú činnosť.

Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď obžalovaného postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom dohľade, krajský súd sa plne stotožnil s dôvodmi, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného ochranného opatrenia, preto bez nutnosti ich opakovania na ne len odkazuje.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.